

steaquam baptismum ejus explicuit, auctorem omnium Deum per baptismum cupiens demonstrare, Christum quoque a Deo ordine manasse successiónis asservit: universa contéxens, ut et secundum naturam, et secundum gratiam, et secundum carnem Dei filium demonstraret.

Benedixit.

Lectio ix.

Quod vero per Salomónem Matthæus generatiónem derivandam putavit, Lucas vero per Nathan: alter regalem, alter sacerdotalem Christi familiam videtur ostendere. Quod non ita accipere debemus, quod alterum altero verius: sed alter alteri pari fide et veritate concordet. Fuit enim vere et secundum carnem regalis et sacerdotalis familia: rex ex regibus, sacerdos ex sacerdotibus, licet oraculum non de carnalibus, sed de celestibus exprimatur; quóniam et rex in Dei virtute latatur, cui judicium a Patre rege defertur, et sacerdos est in ætérnum, secundum quod scriptum est: Tu es sacerdos in ætérnum secundum ordinem Melchisedech. Bene igitur uterque tenuit fidem, ut Matthæus per reges ductam originem comprobaret, et

Lucas per sacerdotes a Deo transmissam in Christum sériem generis deducendo, sanctiorem ipsam originem declararet.

Te Deum laudamus. 17.

DIE XII. DECEMBRIS.

Quinta infra Octavam.

Semiduplex.

In j. Nocturno Lectio

nes de Script. occur.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernardi

Abbatis.

Lectio iv.

De duodecim prerogativis B. V. Mariæ.

Mulier, inquit, amicta sole. Plane amicta lúmíne tamquam vestiménto. Non percipit forte carnalis: nimirum spirituale est: stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apóstolo, qui dicebat: Induimini Dóminum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta est Dómina! Quam próxima, immo quam intima fieri meruisti, quantam invenisti gratiam apud eum! In te manet, et tu in eo: et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, et vestitis. Vestis glória sua majestatis. Vestis solem nube, sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut mulier circumdaret virum, nec alium quam Christum, de quo dicitur: Ecce vir oriens nomen ejus. No-

vum quoque fecit in celo, ut mulier sole appareret amicta. Dénique et coronavit eum, et vicissim ab eo meruit coronari.

A. Fundamenta.

Lectio v.

In capite, inquit, ejus corona stellarum duodecim. Dignum plane stellis coronari caput, quod et ipsis longe clarius micans, ornet eas potius quam ornétur ab eis. Quidni coronent sidera quam sol vestit? Sicut dies veni, ait, circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Nimirum læva sponsi sub capite ejus, et jam dextera illius amplexatur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Mariæ régium diadema compactum est? Supra hómínem est coronæ hujus ratiónem expónere, indicare compositionem. Mihi sane singularis rutilat fulgor, primo quidem in Mariæ generatióné, secundo in Angélica salutatióne, tertio in Spiritu superventióne, quarto in Filii Dei inenarrabili conceptiõne.

A. Nihil.

Lectio vi.

Quoniam ergo sidereum micat in generatióné Mariæ? Plane quod ex régibus orta; quod ex rémine Abrahæ; quod generosa ex stirpe David. Si id

parum videtur, adde quod generatióni illi ob singulare privilégium sanctitatis, divinitus nóscitur esse concessa; quod longe ante eisdem patribus celitus repromissa; quod mysticis præsignata miraculis; quod oraculis prænuntiata prophéticis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit; hanc Gedeónis vellus, dum in médio sicæ aræa maduit; hanc in Ezechiélis visióne orientalis porta, quæ nulli unquam patuit, præsignabat. Hanc dénique præ ceteris Isaías nunc virginis de radice Jesse orituram prænuntiabat; nunc evidéntius virginem parituram. Mérito signum hoc magnum in celo apparuisse scribitur, quod tanto ante de celo nóscitur fuisse promissum.

A. Beátam me dicent.

In iij. Nocturno Hom. S. Joannis Chrysostomi ut in Breviario hac die.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima infra Octavam.

Semiduplex.

In j. Nocturno Lectio

nes de Script. occur.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis

Damaseni.

Lectio ii.

Serm. 2. in Nativ. B. M. V.

Cum homo per immensam Dei bonitatem in rerum naturam edéndus

esset, in primis cœlum extenditur, substernitur terra, suis mare terminis clauditur, ceteraque omnia, quibus utraque complenda essent, in universi ornata una producta sunt. Tum postremum homo, régio cultu in paradiso, velut in virtutis schola, ponitur, ac nisi violasset præceptum, a vitâ illo loco numquam exulasset: cumque expers indumentis esset, nisi divinis consiliis obstitisset, haud quaquam in multis variisque affectionibus obnoxiam mutationem cecidisset, ut Dei monarchæ loco plura nûmina cõteret. Cunctis itaque, ut verbo expédiam, interitõni deditis, miserante Deo, ne quem suis ipse manibus formasset, in nihilum cederet penitusque aboleretur, cœlum aliud novum, terramque ac mare fabricat, in quibus propensiori consilio humanum genus reformaturus ipse caperetur, qui capi nusquam potest. Isthæc porro est beata multipliciterque celebranda Virgo.

¶ Fundamenta ejus.

Lectio v.

O rem miram! Cœlum quidem est, cum velut ex penitissimis virginitatis thesauris Solem justitiæ præferat; terra vero, ceu quæ ex intemeratis lumbis vitæ spicam edat:

mare tandem, utpote quæ ex uteri sui sinu spiritalem margaritam prodit. Nunc itaque nova ejus, qui capi nequit, creatura elixit: universorum Regis regalîs aula parâta est, ejus qui incomprehensibilis est, ratione utens; diversorum instructum. Quam mundus iste magnificus est! Quam stupenda creatio, quæ virtutum arboribus venustatem habet, castitatis odore fragrat, sensuum splendorebus claret, cunctisque bonis aliis nulla penuria fruitur: digna denique prorsus est, in qua Deus ad homines veniens inhabitet! Quinimo, inquit, mundus anterior quam maxime est admirabilis. Tum enim, cum creata sunt sidera, laudaverunt me voce magna Angeli mei, et prædicaverunt: nihil vero sic Deo decens gratumque fuit, uti sancta, omnibusque modis miranda Virgo.

¶ Nihil inquinatum.

Lectio vj.

O indulgentiæ demissionem! Qui eximie bonus est, proprii figmenti proles audire non renuit, amore captus illius, quæ creatis omnibus speciosior est, illam amplexus, quæ cœlestibus virtutibus dignitate præit. De hac itaque summe admirabilis Zacharias ait:

Gaude et latere, filia Sion, quia ecce venio, et habitabo in medio tui, dicit Dominus. Sed et beatissimus Joel de eadem, ut quidem existimo, ita propemodum nōcitur clamare: Confide terra, gaude et latere, quia magnificavit Dominus ut faceret tibi. Terra namque est, in qua sacratissimus Moyses umbraticæ legis calcamentum solvere ob gratiæ commendationis jussus est. Terra est, in qua ille carne fundatus a spiritu cānitur, qui fundat terram super stabilitatem suam. Terra est, in qua nulla peccata e nata spina; secus vero per cujus germen illud potius evulsus est. Terra est, non uti prior maledicta, ac cujus fructus spinis ac tribulis horrescant: sed super quam benedictio Domini fuit, et cujus fructus ventris benedictus, ut sacro dictum est oráculo. ¶ Beatum me.

In iij. Noct. de Hom. S. Joannis Chrysostomi ut in Breviario hæc die. DIE XV. DECEMBRIS.

Octava Immaculatae Concept. B. M. V. Duplex.

Omnia ut in Festo.

In j. Noct. Lect. de Scriptura; verum occurrente Feria iv. Quatuor Temporam, Ego sapientia, ut in Festis B. M. cxliij.

In secundo Nocturno. Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Lectio iv. super ead. Hom. 2. super Eius.

LETARE, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exulta, qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores; et quod infeliciores est, prius peremptores, quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia; sed illa amplius, de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus feminam; qui itique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens: Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre, Eva, ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat: ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisfaciat: quia ecce si vir ceciderit pro feminam, jam non erigitur nisi per feminam.

¶ Fundamenta. Lectio v. ut in Festo. ¶ Quam dicebas, o Adam? Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de

ligno, et comédi. Verba malitiæ sunt hæc, quibus magis atqueas quam de leas culpam. Veruntamen sapiëntia vicit malitiam, cum occasiõnem veniæ, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficiëntis suæ pietatis invenit. Redditur nempe femina pro femina, prudens pro fatua, humilis pro superba; quæ pro ligno mortis gustum tibi porrigit vitæ, et pro venenoso cibo illo amaritudinis, dulcedinem pariat fructus æterni. Muta ergo iniquæ excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Domine, mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O femina singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem!

⁂ Nihil inquinatum.

LECTIO vj

QUAM tibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur: Ipsa con-

teret caput tuum. Cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ? Ipsa proculdubio caput contrivit venenatum, quæ omnimodam suggestionem, tam de carnis illicebra, quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam vero aliam Salomon requirebat, cum dicebat: Mulierem fortem quis inveniet? Non erat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen Deum legerat promississe, et ita videbat congruere, ut qui vicerat per feminam, vinceretur per ipsam, vehementer admirans agebat: Mulierem fortem quis inveniet? Quod est dicere: si ita de manu femina pendet, et nostra omnium salus, et innocentia restituit, et de hoste victoria: fortis omnino necesse est ut provideatur quæ ad tantum opus possit esse idonea.

⁂ Beata me dicent.
In iij. Nocturno de Homilia S. Joannis Chrysostomi, ut in Breviario hac die.

lis in locis, in quibus Offic. Immac. Concept. B. M. V. recitatur in Sabbatis, erit hoc iudicium quod in Festo. Lectiones j. Noct. de Scriptura, ij. vero et iij. Noct. ut supra per Oct. annotantur, nimirum mensibus:

JANUARIÛ ET FEBRUAR.

Ut in secunda die infra Oct. ix. Decembris.

MARTIO ET APRILI.

Ut in iij. die infra Oct. x. Decembris.

Die XVIII. DECEMBRIS.

In Festo Expectationis Partus beatæ Mariæ Virginis.

Duplex majus.

Pro omnibus Hispaniarum Regi subjectis.

Ad Vesperas Añæ et Capitulum de Laudibus. Psalmi ut in Festis B. M. V. cxxxvij.

Hymnus: Creator alme. ut in Dñica j. Adv. 161.

⁂ Ave Maria, gratia plena, & Dominus tecum.

Ad Magnificat. Añæ. Spiritus sanctus in te descendet Maria: ne timeas, habebis in utero Filium Dei, allelúia.

Oratio.

Deus, qui de beatæ Mariæ virginis utero, Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut, qui vere eam genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem Dominum nostrum.

Et sit commemoratio Adventus, Añæ. O.

Ad Complet., et alias Horas, etiam ad Matutin. in fine Hymni dicitur: Virtus, honor, laus, glória

Deo Patri cum Filio, Sancto simul Paráclito, In sæculum sæcula, Amen.

Ad Matutinum, Invit. Ave Maria gratia plena: * Dominus tecum. Psalmi. Venite, exultemus. 2. Hymnus: Verbum supernum, ut in Dominica j. Adventus. 162.

In primo Nocturno. Añæ. Ecce Dominus noster cum virtute veniet, et illuminabit oculos servorum suorum, allelúia. Psalmi in j. et ij. Noct. de Communi Virg. xc.

Añæ. Rorate cæli desuper, et nubes pluant justum; aperiat terra, et germinet Salvatorem.

Añæ. Ecce nomen Domini de longinquo: et claritas ejus replet orbem terrarum.

⁂ Ex Sion species decóris ejus. ⁂ Deus noster manifeste veniet.

De Isaiá Propheta.

LECTIO j. Cap. 7. b

Et adjecit Dominus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo domus David: Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dominus ipse

vobis signum. Ecce virgo concipiet; et pariet filium; et vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

¶ Non auferetur sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est: * Et ipse erit expectatio Gentium. ¶ Pulchriores sunt oculi ejus vino: et dentes ejus lacte candidiores. Et.

Lectio ij. Cap. 11.

Egrediatur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini: spiritus sapientiae et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis, spiritus scientiae et pietatis: et replebit eum spiritus timoris Domini. Non secundum visum oculorum iudicabit, neque secundum auditum aurium arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes, et arguet in aequitate pro mansuetis terrae: et percutiet terram virga oris sui: et spiritu labiorum suorum interficiet impiū. Et erit iustitia cingulum lumborum ejus: et fides cinctorium renū ejus.

¶ Orietur stella ex Jacob, et consurgit homo de Israel, et confringet omnes duces alienigenarum: * Et erit omnis terra possessio ejus. ¶ De Jacob

erit qui dominabitur, et perdet reliquias civitatis. Et erit.

Lectio iij. Cap. 55.

LETABITUR deserta et invidia, et exultabit solitudo, et florēbit quasi lilium. Germians germinabit, et exultabit lactabunda et laudans: gloria Libani data est ei: decor Carmeli et Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, et decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, et genua debilia roborate. Dicite pusillanimitis: Confortamini, et nolite timere: ecce Deus vester ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, et salvabit vos. Tunc aperiētur oculi caecorum, et aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, et aperta erit lingua mutorum: quia scissae sunt in deserto aquae, et torrentes in solitudine. Et quae erat arida, erit in stagnum, et sitiens in fontes aquarum.

¶ Descendet Dominus sicut pluvia in vellus: oriētur in diebus ejus iustitia. * Et abundantia pacis. ¶ Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes servient ei. Et abundantia gloria Patri. Et abundantia.

In secundo Nocturno.

Añā. De Sion exiit lex, et verbum Domini de Ierusalem.

Añā. Ecce Deus noster, expectavimus eum, et salvabit nos, alleluia.

Añā. Dominus veniet, occurrere illi, dicentes: Magnum principium, et regni ejus non erit finis: Deus, Fortis, Dominator, Princeps pacis, alleluia. ¶ Egrediatur virga de radice Jesse. ¶ Et flos de radice ejus ascendet.

Sermo S. Ildephonsi Archiepiscopi Toletani.

Lectio iv.

Ex libro de Virginitate beatae Mariae.

DOMINA mea atque dominatrix mea, dominans mihi, mater Domini mei, ancilla Filii tui, genitrix factoris mundi, te rogo, te oro, te quaeso, ut habeam spiritum Domini tui, spiritumque Filii tui, necnon et spiritum Redemptoris mei, ut de te vera et digna sapiam, vera et digna loquar, vera et digna quaecumque sunt, diligam. Tu enim es electa a Deo, assumpta a Deo, advocata a Deo, proxima Deo, adhaerens Deo, conjuncta Deo: visitata ab Angelo, salutata ab Angelo, benedicta ab Angelo, beatificata ab Angelo; turbata in sermone, attenta in cogitatione, stupefacta in salutatione, admirata in dictorum annuntiatione.

¶ Ecce virgo concipiet,

et pariet filium, dicit Dominus: Et vocabitur nomen ejus Admirabilis, Deus, Fortis. ¶ Super solum David, et super regnum ejus sedebit in aeternum. Et.

Lectio v.

INVENISSE te apud Deum gratiam audis, et ne timeas juberis. Unde et tu fiducia roboraris, cognitione miraculorum instrueris, ad novitatem inaudita gloriae proveheris. De prole ab Angelo nuntiata es, et post factum integra et pudica manes. Certa virginitas nobis proponitur, et nasciturum ex te sanctum Dei filium tibi ab Angelo evangelizatur: et quae sit nascentis Regis potentia, mirabiliter intimatur. Quomodo fiat, quaeris: de origine interrogas, de ratione perscrutaris, de experientia requiris, de ordine sciscitaris. Audi inauditum oraculum, considera inusitatum opus, animadvertite incognitum arcanum. attende invisum factum: Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

¶ Rorate caeli desuper, et nubes pluant justum: Aperiatur terra, et germinet Salvatorem. ¶ Emitte Agnum, Domine, Dominatorem terrae, de Petra deserti ad montē filiae Sion. Aperiatur.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernardi
Abbatis.

Lectio iv.

Ex Homilia ij. super
Missus.

PORTEBAT a principe mundi aliquamdiu celari divini consilii sacramentum: non quod Deus, si palam opus suum facere vellet, impediri posse ab illo metueret: sed quia ipse, qui non solum potenter, sed etiam sapienter, quacumque voluit, fecit, sicut in omnibus operibus suis quasdam rerum vel temporum congruentias propter ordinis pulchritudinem servare consuevit: ita in hoc quoque tam magifico opere suo, nostrae videlicet preparationis, non tantum potentiam suam, sed et prudentiam ostendere voluit.

Desponsatio gloriosae virginis Mariae ex semine Abrahamae, ortae de tribu Juda, clara ex stirpe David, Cujus vita incluta cunctas illustrat Ecclesias. Hodie desponsata est beata virgo Maria ex progénie David. Cujus vita incluta.

Lectio v.

CONVENIENS ergo erat, ut suaviter quoque omnia, caelestia scilicet et terrena, dispenseret: quatenus et illinc deiciens inquitum, reliquos

in pace firmaret: et hic debellaturus invidum, nobis prius suae humilitatis et mansuetudinis valde necessarium exemplum relinqueret: sicque mirabili fieret moderamine sapientiae, ut et suis suavis, et hostibus fortis appareret.

Cum jucunditate Desponsationem beatae Mariae celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. * Corde et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate praecelsae genitricis Dei Mariae. Ut ipsa.

Lectio vi.

QUO enim prodesset diabolum a Deo vinci, nobis manentibus superbis? Necessario igitur desponsata est Maria Joseph, quando per hoc et a canibus sanctum absconditur, et a sponso virginitas comprobatur, et Virginis tam verecundiae pareitur, quam famae providetur. Quid sapientius, quid dignius divina providentia? Uno tali consilio secretis caelestibus et admittitur testis, et excluditur hostis, et integre servatur fama Virginis Matris.

Desponsatio tua, Dei Genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiae, Christus

Deus noster: * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te Gloria Patri. Qui solvens.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Cum esset desponsata, ut in Vigilia Nativitatis Domini. 212.

vij. Beata me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. * Et misericordia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

viii. Felix namque es, sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae, * Christus Deus noster. * Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Desponsationem. Quia ex te Gloria Patri. Christus.

Lectio ix. de S. Emerentiana, ut in Brev. 486.

AD LAUDES.

et per Horas, Añae.

Desponsatio gloriosae virginis Mariae ex semine Abrahamae, ortae de tribu Juda, clara ex stirpe David. Ps. Dominus regnavit, cum reliquis de Dñica. 48.

Desponsatio est hodie

sanctae Mariae virginis, cujus vita incluta cunctas illustrat Ecclesias.

Regali ex progénie Maria exorta resurget: cujus precibus nos adjuvante et spiritu devotissime poseimus.

Corde et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate praecelsae genitricis Dei Mariae.

Cum jucunditate Desponsationem beatae Mariae celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M. clj.

Desponsatio est hodie sanctae Mariae virginis. Cujus vita incluta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus, Añae. Desponsationem hodiernam perpetuae virginis genitricis Dei Mariae solemniter celebremus, qua celsitudo throni processit, alleluia.

Oratio.

FAMULIS tuis, quaesumus Domine, caelestis gratia munus impertire: ut, quibus beatae Virginis partus extitit salutis exordium, Desponsationis ejus votiva solemnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio S. Joseph, Añae. Ipse Jesus erat incipiens, quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Joseph.

Os justi meditabitur sapientiam. **¶** Et lingua ejus loquétur judicium.

Oratio.

SANCTISSIMÆ Genitricis tuæ Spōsi; quæsumus Dōmine, mēris adjuvēmur: ut, quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessiōne donētur.

Postea S. Emerentianæ virginis et martyris, ut in Breviario. 486.

Ad Horas Anæ de Laudibus, Capitula, et A. Brevia, ut in Festis B. M. cji.

In ij. Vesp. omnia ut in primo.

Ad Magnificat. Añā.

Desponsatio tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Deinde fit commemoratio S. Joseph. Añā. Ecce fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam. **¶** Glória et divitiæ in domo ejus. **¶** Et justitia ejus manet in sæculum sæculi. **Oratio.** Sanctissimæ, ut supra. cexij.

Postea fit commemoratio S. Timothei Episcopi et martyris, ut in Breviario. 486.

DIE XXVIII. JANUARIJ.

In Festo S. Juliani Episcopi et Confessoris.

Pro omnibus Hispaniarum Regi subjectis, Semiduplex ad libitum.

Omnia de Com. Conf. Pontificis. Ij. præter sequentibus Oratio.

EXCITA, quæsumus Dōmine, in pōpulo tuo Spiritum charitatis, quo beatum Julianum Confessorem tuum atque Pontificem replere dignatus es: et concede; ut, ejus festivitatem celebrāmus, per ejus ad te exēpla gradiāmur. Per Dōminum.

In j. Nocturno Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno.

Lectio Ij.

JULIANUS, Ecclesiæ Conchensis Episcopus, Burgibus pius et honestis parentibus natus est, ut omnes intuitentes os ejus, ecclēsti quodam fulgōre perfusum admirarentur. Multo magis vero, cum puer grāndior palam super fontem baptismalem tam diu visus est, mitra et hāculo Episcopālibus insignibus ornatus, dum stantes admōuit, ut infanti Juliani nomen impōnerent. Postea pie sanctēque edu-

catus, liberalibusque disciplinis apprimere editus, Theologiæ operam dedit, in qua plurimum profecit. Itaque probata vita exēplo, et divini verbi prædicatione toti Hispaniæ mirandum in modum profuit. Archidiaconi dignitate in Ecclesiā Tolētana ornatus, ab Alfonso deinceps Nono Castellæ rege Episcopale munus suscipere coactus est, quod summa cum laude obivit. **¶** Inveni David.

Lectio x.

VERE pater pauperum fuit: quippe qui egenium, viduarum, et pupillorum inopiā pecunia et aliis pietatis officiis sublevavit. Rēditus Ecclesiæ suæ tum sublevandis miseris, tum instaurandis operandisque templis insumpsit: ipse tenui victu contentus, quem labore manuum suarum comparabat. In oratione assiduus erat: cujus vi, paternā charitate ardens, multa et magna pro salute pōpuli a Deo impetravit. Quorum illa in primis illustria: cum aliquando tota provincia rei frumentariæ laboraret inopia, nec quidquam amplius in Episcopatus horreis superesset, pōpuli calamitatem miseratus, preces cum lacrymis ad Deum fudit. Tunc plurimum tritici ad ades san-

cti Episcopi a permittis jumentis comportatu est, quæ deposito onere evanuerunt. Cumque itera in pōpulo lites grassaretur, sancti Episcopi oratione sedata est. Multos quoque, variis insanabilium morborum generibus affectos, in sanitatem restituit. **¶** Pōsui.

Lectio vij.

SUPER gregem suum tanquam bonus et sedulus pastor diligentissime vigilavit, lupos arcens ab ovibus, et oves pascens verbo vite, cibum cuique tribuens pro capto congruentem. Corpus suū jejuniis assidue castigans, seipsum bonorum operum exēplam omnibus præbuit. Denique, cum annos fere octoginta maxima cum sanctitate vixisset, plenus dierum atque virtutum, in senectute bona migravit ad Dōminum, quinto Kalendas Februarii, anno millesimo ducentesimo octavo: et honorifice in Ecclesiā suā sepultus, post mortem quoque miraculorum glōria clarus, magna pōpuli veneratione colitur. Anno postmodū millesimo quingentesimo decimo octavo, Leone Decimo Pontifice Maximo, corpus ejus e sacello, ubi multos jacerat annos, effossus, ad locum prope aram maximam magnifice exornā-

tum, tertio Idus Aprilis solenni pompa, ac maxima celebritate translatum est. Commemorationis ejus quoque festivitas Nonis Septembris, ex Julii Tertii summi Pontificis concessione recitatur.

A. Iste est.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi arugo et tinea demolitur, et ubi fures effodiunt; et furantur. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysologi.

Sermone 8. de jejuniis et elemosyna, circa mediam.

Thesaurus cæli est manus pauperis, quod suscipit, ne in terra pereat, repõnit in cælum. Manus pauperis est gazophylacium Christi, quia quicquid pauper accipit, Christus accipiat. Da ergo, homo, pauperi terram; ut accipias cælum: da nummum, ut accipias regnum: da pauperi, ut des tibi: quicquid pauperi dederis, tu habebis: quod pauperi non dederis, habebit alter. Clamat Deus: Misericordiam volo. Qui quod vult Deus, Deo negat, a Deo sibi, quod desiderat, vult negari.

Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi: humanam misericordiam petit, ut largiatur divinam. Est in cælis misericordia; ad quam per terrænas misericordias pervenitur.

A. Amavit eum Deus.

Lectio vij.

Dicitur causam in iudicio Dei, patronam tibi misericordiam, per quam liberari possis, assumere. Qui de patrocino misericordiam certus est, de venia sit securus, de absolute non dubitet. Misericordia non solum causam prævenit, anticipat cognitorem: sed etiam sententiam revocat, absolvit addictos. Quod Nivivæ probant, quos jam sententiæ subiectos, poena traditos, ad victimam stantes, morti deditos, misericordia sic rapuit, sic tenuit, sic prævenit, ut maluerit Deus deduci sententiam, ne misericordiam quid negaret. Fratres, per misericordiam pauperum misericordiam paremus, ut possimus esse de poena liberi, de salute securi. Beati, inquit, misericordes, quia ipsi misericordiam consequuntur. Gratis misericordiam sperat ibi, qui hic non fecerit misericordiam.

A. Sint lumbi vestri.

Lectio ix. de sancta Agnete secundo. 498. et commemoratio in Laudibus.

OFFICIUM

DE SS. SACRAMENTO,

Quod Feria v. cujusque Hebdomadæ, extra tempus Adventus, Quadragesimæ, et Vigiliarum non impedita Officio novem Lectionum, etiam translato fieri potest sub ritu Semiduplici ab omnibus, qui in Regnis sua Majestatis, Dominiis, ac Statibus hereditariis Augustissimæ Domus Austriacæ ad Horas Canonicas tenentur, ex concessione CLEMENTIS XI.

AD VESPERAS,

Añ. Sacerdos in æternum * Christus Dominus secundum ordinem Melchisedech, panem et vinum obtulit. **Psalm.** Dixit Dominus. 452.

Añ. Miserator Dominus * escam dedit timéntibus se in memoriam suorum mirabilium. **Psal.** Confitebor. 452.

Añ. Calicem * salutæris accipiam, et sacrificabo hostiam laudis. **Psalmus.** Credidi. 136.

Añ. Sicut novellæ olivæ, * Ecclesiæ filii sint in circûtu mensæ Domini. **Psalm.** Beati omnes. 141.

Añ. Qui pacem * ponit fines Ecclesiæ, fruménti adipe satiat nos Dominus. **Psalmus.** lauda Jerusalem Dominum. 155.

Capitulum. 1. **Cor.** 11. e

Fratres, Ego enim accépi a Domino quod et tradidi vobis, quoniam

Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accépit panem, et gratias agens fregit, et dixit: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem.

Hymnus.

Pange lingua gloriõsi Corporis mysterium, Sanguinisque pretiosi, Quem in mundi pretium Fructus ventris generosi Rex effudit gentium. Nobis datus nobis natus, Ex intacta Virgine, Et in mundo conversatus, Sparso verbi semine, Stui moras incolatus Miro clausit ordine. In supræmæ nocte cœnæ Recumbens cum fratribus, Observata lege plene Cibis in legalibus, Cibum turbe duodenæ Se dat suis manibus,

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit:
Fique sanguis Christi
merum:

Et si sensus deficit,
Ad firmandum cor sincé-
rum
Sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramén-
tum

Veneremur cernui:
Et antiquum documen-
tum

Novo cedat ritui:
Præstet fides supplementum

Sensuum defectui.

Genitori, Genitrici
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quo-
que

Sit et benedictio
Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio,
Amen.

Panem de celo præ-
stitisti eis. Omne dele-
ctamentum in se habén-
tem.

Ad Magnificat, Añ.

O quam suavis est Dó-
mine spiritus tuus, qui ut
dulcedinem tuam in
filios demonstráres, pane
suavissimo de celo præ-
stito, esuriéntes divites
bonis, fastidiosos divites
dimittens inanes.

Oratio.
Deus qui nobis sub Sa-
craménto mirabili
passiónis tuæ memoriám
reliquisti: tribue, quæsu-
mus, ita nos Córporis et

Sanguinis tui sacra my-
stéria venerári, ut re-
demptiónis tuæ fructum
in nobis júgiter sentiámus.
Qui vivis et regnas.

Ad Completorium, et
per Horas, in fine Hymno-
rum dicitur: Jesu, tibi
sit glória, Qui natus es
de Virgine.

Ad Matutinum, Invitat.
Christum Regem adóre-
mus dominantem Génti-
bus: * Qui se manducán-
tibus dat spiritus pingue-
dinem. **Psalmus.** Venite,
exultémus. 2.

Hymnus.

Sacris solénnis juncta
sint gáudia
Et ex præcórdiis sonent
præcónia;

Recédant vètera, nova sint
omnia,

Corde, voces, et ópera.

Noctis recóllitur cena no-
vissima,

Qua Christus créditur
agnum et ázyna

Dedisse fratribus, juxta
legítima

Priscis indúlta pátri-
bus.

Post agnum typicúm, ex-
plétis épulis,

Corpus Domínicum datum
discipulis,

Sic totum ómnibus, quod
totum singulis,

Ejus fatemur máni-
bus.

Dedit fragilibus córporis
fericulum

Dedit et tristibus sángu-
inis poculum,

Dicens: Accipite quod
trado vasculum,
Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud in-
stituit,

Cujus officium committi
voluit

Solis Presbyteris, quibus
sic congruit,

Ut sumant, et dent
ceteris.

Panis Angélicus fit panis
hóminum,

Dat panis cœlicus figuris
términum:

Pauper, servus, et
humilis.

Te Trina Déitas, unaque
póscimus,

Sic nos tu visita, sicut te
cólimus:

Per tuas sémitas due nos
quo téndimus,

Ad lucem, quam in-
hábitas.

Amen.

In primo Nocturno.

Añ. Fructum salutiferum
* gustandum dedit Dómi-
nus mortis suæ tempore.

Psalmus. Beatus vir qui
non ábit. 5.

Añ. A fructu * fruménti
et vini multiplicati fidé-
les in pace Christi requié-
scent. **Psalmus.** Cum invo-
cárem. 456.

Añ. Communióne cáli-
cis, * quo Deus ipse sú-
mitur, non vitulórum sán-
guine congregávit nos.
Dóminus. **Psalmus.** Con-
sérva me Dómine. 10.

Panem cœli dedit eis.
Panem Angélorum man-
ducávit homo.

In 3. Nocturno Lectio-
nes de Script. occurr.

3. j. Immolábit hædum
multitúdo filiórum Israel
ad vèspèram Paschæ: *

Et edent carnes, et áz-
mos panes. Pascha no-
strum immolátus est Chri-
stus: itaque epulémur in
ázymis sinceritátis et ve-
ritátis. Et edent.

1. ij. Comedétis carnes,
et saturabimini pámbus:
* Iste est panis quem de-
dit vobis panem de celo
verum. Iste est.

1. ij. Respéxit Elías ad
caput suum subcineri-
cium panem: qui surgens
comédit et bibit: * Et
ambulávit in fortitúdine
cibi illius usque ad mon-
tem Dei. Si quis man-
ducáverit ex hoc pane,
vivet in ætérnum. Et
ambulávit. Glória Patri. Et
ambulávit.

In secundo Nocturno.

Añ. Memor sit Dóminus *
sacrificii nostri, et holo-
caustum nostrum pingue
fiat. **Psalm.** Exáudiat te
Dóminus. 16.

Añ. Parátur * nobis
mensa Dómini advèrsus
omnes qui tribulant nos.
Psalm. Dóminus regi
me. 35.

Ant. In voce exultationis
* resonant epulantes in
mensa Domini. **Psalmus.**
Quemadmodum desidera-
rat. 67.

7. Cibavit illos ex adipere
frumentii. 8. Et de petra,
melle saturavit eos.

MENSE FEBRUARIO.

Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

Lectio iv.

Hom. 61. ad pop. Ant.

Necessarium est, dile-
ctissimi, mysteriorum
discere miraculum, quod-
nam sit, et quare sit da-
tum, et quae ejus rei uti-
litas. Unum corpus effeci-
mus: membra, inquit, ex
carne ejus, et ex ossibus
ejus: sequamur autem ini-
tiali, qua dicuntur. Ut
itaque non tantum per
charitatem hoc fiamus,
verum etiam ipsa re in
illam miscemur carnem:
hoc namque per escam
efficitur, quam largitus
est nobis, volens ostende-
re desiderium, quod
erga nos habet. Propterea
semetipsum nobis immi-
scuit, et corpus suum in
nos contemperavit, et
unum quid simus tam-
quam corpus capiti co-
aptatum: ardentem enim
amantium hoc est.

8. Conantibus illis ac-
cepit Jesus panem, et
benedixit, ac fregit, de-
ditque discipulis suis, et
ait: * Accipite, et com-
edite, hoc est corpus

meum. * Dixérunt viri
tabernaculi mei: Quis
det de carnibus ejus, ut
saturémur? Accipite, et
comedite.

Lectio v.

TAMQUAM leones igitur
ignem spirantes ab
illa mensa recedamus,
facti diabolo terribiles,
et caput nostrum mente
revolventes, et charita-
tem, quam erga nos ostén-
dit. Nam parentes quidem
aliis saepe filios tradunt
alendos: ego autem, in-
quit, non ita, sed carni-
bus meis alo, et meipsum
vobis appono, vos omnes
generosos esse volens, et
spem bonam de futuris
vobis praebens: quippe
qui vobis hic meipsum
tradidi, multo magis id
in futuro faciam. Vólui
frater vester fieri, carni
propter vos et sanguini
communicavi: vobis vic-
tissim ipsam carnem et
sanguinem, per quae cog-
natus vester factus sum,
trado.

9. Acccepit Jesus calicem,
postquam cenavit, di-
cens: Hic calix novum
testamentum est in meo
sanguine: * Hoc facite in
meam commemorationem.
10. Memoria memor ero,
et tabescet in me anima
mea. Hoc facite.

Lectio vj.

ATTENDAMUS itaque no-
bis ipsis, dilectissimi,
talibus fruentes bonis: et

cum aliquid turpe dicere
voluérimus, vel nos ab
ira corripí vidérimus, vel
alio quopiam hujusmodi
vicio, considerémus qui-
bus facti sumus digni:
talisque cogitatio nobis
irrationabilium motuum
sit correctio. Quotquot
igitur hujus participes
corporis effícimur, quot-
quot sanguinem degusta-
mus, cogitémus, quod
illum sursum sedentem,
qui ab Angelis adoratur
in corruptibili vicinus vir-
tuti, hunc degustamus.
Hei mihi, quot ad salutem
nobis via! Nos corpus
suum effecit, nobis suum
communicavit corpus: et
horum nos nihil a malis
avertit.

11. Ego sum panis vitae:
patres vestri manducave-
runt manna in deserto, et
mortui sunt: * Illic est
panis de coelo descendens,
ut si quis ex ipso mandu-
cet, non moriatur. 12. Ego
sum panis vivus, qui de
coelo descendi: si quis
manducaverit ex hoc pane,
vivet in aeternum. Hic est.
Gloria Patri. Hic est.

MENSE MARTIO.
ante Quadragesimam.
Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

Lectio iv.

Hom. 60. ad pop. Ant.

QUONIAM Verbum dicit:
Hoc est corpus meum:
et assentiámur, et cre-
damus, et intellectuálibus

ipsum oculis intueámur.
Nihil enim sensibile nobis
Christus tradidit, sed sen-
sibilibus quidem rebus, at
omnia intelligibilia. Iti-
dem et in baptisate, per
rem nempe sensibilem
aquam, donum confertur:
intelligibile vero quod per-
ficatur, generatio et reno-
vatio. Si enim incorporeus
esses, nuda et incorporea
tibi dedisset ipse dona:
sed quoniam anima cor-
pori conserta est, in sen-
sibilibus intelligibilia tibi
praebet. Quot nunc dicunt:
Vellem ipsius formam
aspicere, figuram, vesti-
menta, calceamenta? Ecce
eum vides, ipsum tangis,
ipsum manducas. Et tu
quidem vestimenta cupis
videre: ipse vero tibi con-
cedit non tantum videre,
verum et manducare, et
tangere, et intra te si-
mere. 8. Cenantibus.

Lectio v.

QUITUR accedat nemo cum
nausea, nemo resolu-
tus, omnes accensi, om-
nes ferventes et excitati.
Nam si Judaei stantes, et
calceamenta in pedibus
habentes, et baculos ma-
nibus gestantes, agnum
cum festinatione comedebant;
te multo magis
oportet esse solertem.
Nam illi quidem in Pala-
stinam erant profecturi,
et propterea viatorum fi-
guram habebant: tu vero
debes in caelum migrare.

Quaprópter in ómnibus oportet te vigilare : nec enim parva pena proponitur indigne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditores indignáris, et contra eos qui illum crucifixerunt : itaque confidera , ne tu quoque sis reus córporis et sanguinis Christi. Illi sanctissimum corpus occiderunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fieri, cólaphis cædi, et crucifigi : verum et semetipsam nobis commisset : et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum effecit corpus.

¶ Accépit.

Lectio vij.

Quo non oportet igitur esse puriorem, tali fruentem sacrificio? quo solári rádio non splendidiorem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igni spiritali replétur, linguam quæ treméndo nimis ságuine rubescit? Cógita quali sis insignitus honóre, quali mensa fruaris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque libere audent intúeri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unimur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas faciet omnes laudes ejus? Quis pastor

oves próprio páscit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multa sunt, quæ post partus dolóres, filios aliis tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est passus : sed ipse nos próprio ságuine páscit, et per ómnia nos sibi coagméntat. ¶ Ego sum.

In tertio Nocturno.

Añá. Introibo * ad altáre Dei : sumam Christum, qui rénovat juventútem meam. **Psalmus.** Júdice me Deus. 74.

Añá. Cibávit nos Dóminus * ex ádipe fruménti : et de petra , melle saturávit nos. **Psalmus.** Exultáte Deo adjutório nostro. 105.

Añá. Ex altári tuo, Dómine, * Christum súmimus : in quem cor et caro nostra exultant. **Psalmus.** Quam dílecta. 104.

MENSE FEBRUARIO.

Lectio sancti Evangelii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f. In illo tempore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus : et sanguis meus vere est potus. Et reliqua. Homília sancti Augustini Epísco-pi.

Tract. 27. in Joánnem. **V**ERBA Dómini ex Evangelio, quæ sermónem prístinum consequúntur,

audivimus. Hinc sermo debétur adribus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est. Est enim de córpore Dómini, quod dicebat se dare ad manducándum propter aetérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómmodo daret carnem suam manducáre, dicens : Qui manducat carnem meam, et bibit ságuinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est : si manet, et manétur : si hábitat, et inhabitátur : si hæret, ut non deserátur.

¶ Qui manducat meam carnem, et bibit meum ságuinem, * In me manet, et ego in eo. ¶ Non est alia nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In. **Benedictio.** Divínium auxilium.

Lectio vij.

Hoc ergo nos dócuit et admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso capite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquentes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandálizati sunt : non enim cogitabant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem

dicit, et verum dicit : Sapere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre : et sapere secúndum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita aetérna : ergo nec carnem debémus sapere secúndum carnem, sicut in his verbis : Multi itaque audientes, non ex-pulsi ejus, dixerunt : Durus est hic sermo, et quis potest eum audire?

¶ Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui manducat me, vivet propter me. ¶ Cibávit illum Dóminus pane vite et intellectus. Et qui manducat, Glória Patri. Et qui manducat.

Lectio ix.

Si discipuli durum habuerunt istum sermónem, quid inimíci? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei intentos debet facere, non advérsus : isti autem cito defecerunt, talia loquente Domino Jesu Christo. Non crederunt áliquid magnum dicéntem, et verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem : sed proter voluerunt, ita intellexerunt, et more hóminum : quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, quæ indútum erat Verbum, vél-

uti concisam, distribuere credentibus in se. Durus est, inquit, hic sermo : quis potest eum audire ?
Te Deum laudamus. 17.

MENSE MARTIO.

ante Quadragesimam.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 6. f.

In illo tempore : Dixit Jesus turbis Judæorum : Caro mea vere est cibus : et sanguis meus vere est potus. Et reliqua.
Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 27. in Joannem, ante medium.

Diximus, fratres, hoc Dominum commendasse in manducatione carnis suæ, et potatione sanguinis sui, ut in illo maneamus, et ipse in nobis : Manemus autem in illo, cum sumus membra ejus : manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, unitas nos compáginat : ut compáginet unitas, quæ facit, nisi charitas ? Et charitas Dei unde ? Apóstolus interrogat. Charitas, inquit, Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum qui datus est nobis.

✠ Qui manducat.

Lectio vij.

Hoc spiritus est qui vivificat : spiritus enim

facit viva membra : nec viva membra spiritus facit, nisi quia in corpore, quod vegetat ipse spiritus, invenerit. Nam spiritus qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivificat membrum quod separatum invenerit a carne tua ? Spiritum tuum dico animam tuam. Anima tua non vivificat, nisi membra quæ sunt in carne tua : unum si tollas, jam non vivificatur ex anima tua, quia unitati corporis tui non copulatur.

✠ Misit me.

Lectio ix.

Hæc dicuntur, ut amemus unitatem, et timeamus separationem. Nihil enim sic debet formidare Christianus, quam separari a corpore Christi. Si enim separatur a corpore Christi, non est membrum ejus : si non est membrum ejus, non vegetatur spiritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spiritum Christi non habet, hic non est ejus. Spiritus ergo est, qui vivificat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt. Quid est, Spiritus et vita sunt ? Spiritualiter intelligenda sunt. Intellexisti spiritualiter ? Spiritus et vita sunt. Intellexisti carnaliter ? Etiam sic illa

spiritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudamus. 17.

AD LAUDES.

et per Horas, *Ana.*

1. Sapiéntia * edificavit sibi domum, misecit vinum, et posuit mensam.

Psalmus. Dominus regnavit, *enim reliquis.* 18.

2. Angelorum esca * nutritivisti populum tuum, et panem de celo præstitisti eis.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbèbit delicias regibus.

4. Sacerdotes sancti * incensum et panes offerunt Deo.

5. Vincénti dabo manna * absconditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. 11. e

Fratres, Ego enim accépi a Domino quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accipite, et manducate : hoc est corpus meum, quod pro vobis traditur : hoc facite in meam commemoratió-nem.

Hymnus.

Verbum supernum prædiens,
Nec Patris linquens dexteram,
Ad opus suum exiens,
Venit ad vitam vesperam.
In mortem a discipulo
Suis tradendus æmulis,

Prius in vitam fereulo

Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina specie
Carnem dedit et Sanguinem ;

Ut duplícis substantiæ
Totum cibaret hominem.

Se nascens dedit socium,
Convæscens in edulium,

Se moriens in prælium,
Se regnans dat in præmium.

O salutaris hóstia,
Quæ cæli pandis ostium :

Bella premunt hostilia ;

Da robur, fer auxilium.

U ni Trinidæque Dómino

Sit sempiterna glória :

Qui vitam sine término

Nobis donet in patria,

Amen.

✠. Pósuit fines tuos pacem. ✠. Et adipe frumenti satiati te.

Ad Benedictus, Ana.

Ego sum * panis vivus, qui de celo descendi : si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili, passionis tuæ memoriám reliquisti : tribue, quæsumus, ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas.

Ad Primam, in ñ. br.

✠. Qui natus es de Maria virgine.